

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR
DIN ROMÂNIA

B A R O U L B R A Ș O V

Marcă înregistrată nr. 66417

Str. Ana Ipătescu nr. 6
500090, Brașov - CIF 11275589

Tel : 0268547121

Fax: 0268547122

E-mail: secretariat@barou-brasov.ro

Website: www.barou-brasov.ro

Nr. nostru : 842

Data : 24.10.2016

Către:

Comisia Permanentă a U.N.B.R.

**In atenția Domnului Președinte U.N.B.R. – av. Dr. Gheorghe Florea
Barouri - In atenția Doamnelor/Domnilor Decan**

Stimați colegi,

In numele Baroului Brașov, formulam prezentul

A P E L

prin care atragem atenția, public, asupra caracterului neconstituțional, abuziv și vădit nelegal al modificărilor ce se doresc a fi aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește liberul acces al acestora în orice altă profesie juridică (și nu numai, dacă ne raportăm la profesia de mediator care poate fi exercitată și de alte persoane decât absolvenții de studii juridice).

I. CU PRIVIRE LA “PROCEDURA” ALEASĂ.

Proiectul de lege ignoră deliberat faptul ca toate profesiile juridice sunt organizate și funcționează în baza unor legi speciale care au în obiectul de reglementare și modalitatea în care se poate face accesul în fiecare dintre acestea.

Autorii Proiectului de lege de modificare a Legii nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor (un colectiv de magistrați constituit de Ministerul Justiției la inițiativa Consiliului Superior al Magistraturii și a asociațiilor profesionale ale magistraților) sunt reprezentanții aceluiași cerc de interese care a încercat dar nu a reușit să impună modificarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, în ceea ce privește accesul liber al magistraților în profesia de avocat.

Această inițiativă de modificare a Legii nr. 303/2004 s-a desfășurat “discret” dar în paralel cu opoziția vehementă manifestată de magistrați față de proiectul de modificare a Legii nr. 51/1995 și poate fi coroborată cu solicitarea CSM de a fi asigurat accesul magistraților în profesia de avocat fără examen, elemente ce relevă un demers tenace, sistematic, nu pot fi trecute cu vederea.

Recent, în cadrul procedurii de dezbatere și adoptare de Parlament a Proiectului de modificare a Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, profesia de avocat a fost atacată sistematic și incorect, inclusiv prin dezavuare publică, prin exprimarea unor puncte de vedere însușite expres de Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii și unii membri ai asociațiilor de magistrați, de judecători și de procurori.

Actualul demers reprezintă o continuare a acestei abordări recente prin care se desconsideră profesia de avocat, o profesie la care, însă, tânjesc magistrații pensionari sau ejectați din "sistem" și pe care și-ar dori să o acceseze fără nicio opreliște. În acest sens trebuie interpretat procedeul "*strecurării*" într-un Proiect de lege, care are un obiect specific, fără să aibă în vedere nici măcar relațiile magistraților cu avocatul, a unui articol ce tinde să rezolve exclusiv un interes de grup, identificat ca fiind alcătuit exclusiv din "*magistrații cu 18 ani vechime în profesia de magistrat*".

Aceștia ar avea acces liber la profesia de avocat fără îndeplinirea unui criteriu precis, afirmat transparent, ceea ce ar permite, astfel, instituirea unui super-privilegiu, exclusiv pentru magistrații care au îndeplinit "*majoratul*" în profesia pentru care au optat și în care s-au format și s-au dezvoltat (în condiții "special" create!). O asemenea, abordare, tratând profesia de avocat ca un recipient în care o cale de acces este străbătută sub rigorile unui examen național foarte dificil iar alta reprezintă o alee privată, "ușa din dos" prin care intră privilegiații legitimați doar prin vechime într-o altă profesie, este străină statutului de drept și principiului transparente construcției instituționale, într-un mediu care trebuie să respecte toate legile, inclusiv legislația specială relativă la apărarea prin avocat, permanent ignorată sub argumentul "*procedurilor*" ameliorate prin regulamente elaborate în același mod!!

Perseverenta manifestată de o parte a magistraților de a obține, pe cale legislativă, garantarea accesului lor în alte profesii, în alte condiții decât cele reglementate prin legea specială de organizare a profesiei și prin discriminarea celorlalte persoane care acced la profesie, constituie dovada vie a atracției pentru "*privilegii*" incorect proclamate legal !

Regăsim aceasta idee atât în proiecte anterioare de modificare a actelor normative cu caracter special cât și în programele/proiectele prezentate de membrii CSM, pentru candidatura în CSM, ori la conducerea CSM!

Accesul în profesia de avocat nu poate fi o consecință directă și automată a unei cariere de magistrat, așa cum accesul avocaților la magistratură nu poate reprezenta rezultatul unei anumite vechimi în profesia de avocat, ci rezultatul unui examen sever.

Cei care exercită două profesii diferite, două cariere diferite, una aparținând domeniului privat și alta celui public nu pot transgresa această barieră printr-un canal privilegiat, cu un singur sens.

II. CU PRIVIRE LA INCORECTITUDINEA PROIECTULUI

Art. 76 alin (2) din Proiectul de lege menționat se constituie într-o dispoziție care asigură unora dintre magistrați un "*nou privilegiu*", care îi așază, o dată în plus, deasupra oricăror alor persoane (în speță, juriști), inclusiv față de ceilalți magistrați(!) ceea ce **încalcă brutal principiul constituțional ce garantează egalitatea cetățenilor în fața legii.**

Toți licențiații în științe juridice trebuie să promoveze un examen pentru a putea accede în profesia juridică aleasă (judecător, procuror, avocat, notar, executor judecătoresc). Unii magistrații (cei care au 18 ani vechime în profesie!) ar urma să fie singurii care au dreptul "*...sa devina, fără examen...*" membrii oricui corp profesional dintre cele enumerate mai sus! incorect

Postulatul că magistrații sunt foarte bine pregătiți sub aspect profesional este contrazis de rezultatele obținute de o bună parte dintre magistrații cu o vechime de aceeași durată sau chiar pensionari recent din magistratură, ori aflați în "cercetare penală", care s-au prezentat la examenul de admitere în avocatură!

Promotorii acestui proiect susțin faptul că cei 18 ani de vechime în magistratură reprezintă o garanție a maturității și desăvârșirii profesionale în activitatea de magistrat, astfel încât demersul are în vedere interesele cetățeanului, beneficiar al actului de justiție, care ar trebui apărat de "juriști" cu o astfel de experiență în raporturile cu sistemul din care provin și pe care "îl cunosc", inclusiv în ceea ce privește "tainele" sale !

O astfel de abordare este falsă și contrazisă de realitatea vieții juridice! Evoluția carierei unui jurist într-un stat normal ar trebui să fie în sens opus, adică cel al selectării magistraților din rândurile avocaților experimentați, care au profesat cel puțin 10 ani sau mai mult, selecție efectuată pe baza unor criterii riguroase, transparente.

Confrunțați cu realitatea cotidiană a actului juridic, avocații sunt primii îndreptățiți să susțină cu convingere faptul că **societatea are nevoie de magistrați maturi, cu experiență profesională și umană!** Interesul public general este acela de a avea un corp al magistraților cât mai bine pregătit.

Propunerea analizată, care ar permite celor care au atins acest punct al maturizării ca magistrat să treacă, fără nicio opreliște, în alta profesie juridică **ignoră și sfidează interesul public general și servește numai interesului personal al celor vizati.**

Ignorarea principiului constituțional al egalității în fața legii și, pe această cale, promovarea de către magistrați a unui proiect legislativ ce urmărește exclusiv interesele de castă ale unora dintre membrii acestei profesii, cu ignorarea intereselor generale ale societății, constituie o impardonabilă încălcare a comandamentelor fundamentale ale unei societăți democratice.

Statul investește mult în **formarea unui magistrat**. Începând cu bursele acordate cursanților Institutului Național al Magistraturii în perioada celor doi ani de studiu (considerate ulterior vechime în magistratură), continuând cu facilitățile ce țin de asigurarea locuinței, a accesului gratuit la informația profesională prin cursuri de perfecționare, burse, abonamente la programele de legislație, carte juridică etc., Sunt demersuri firești și necesare asigurării, pentru profesionistul magistrat, a tuturor condițiilor în vederea desăvârșirii sale profesionale.

Care este răspunsul magistratului, promovat prin acest Proiect de lege? După ce a beneficiat de toate aceste avantaje acordate de Statul Român, aflat într-un moment maxim de acumulări profesionale, moment în care ar fi mai curând dator să ofere la rândul său ceva societății care l-a format, magistratul ar urma să-și abandoneze cariera și să intre, în baza unei proceduri cu caracter privilegiat și exclusivist, într-una

din profesiile juridice practicate in mod liberal, fără respectarea exigențelor comune privind accesul la profesie,

Afirmăm cu convingere faptul că **interesul public este acela de valorificare a experienței umane si profesionale in interesul general al societății, mai ales in situația particulara pe care justiția din Romania o parcurge in ultimii ani, pe fondul aplicării Noilor Coduri.**

III. CU PRIVIRE LA ATITUDINEA CORPULUI MAGISTRAȚILOR FATĂ DE PROFESIA DE AVOCAT

Văzând atitudinea pe care tot mai mulți magistrați o au fata de profesia de avocat, respectiv fata de rolul social al acestuia de APARATOR, dorința lor de a accede în avocatura apare ca fiind lipsită de sens, cu excepția situațiilor in care există rațiuni oculte care țin de "*cunoașterea*" unor mecanisme actuale ale justiției, incorect descifrate si devoalate până în prezent și care le-ar putea asigura succesul în noua profesie!

Într-o enumerare exemplificativa, identificam nenumărate exemple ce constituie tot atâtea dovezi de încălcare flagranta a dreptului la apărare:

- Lipsa oricărei reacții profesionale a magistraților în raport cu diminuarea si uneori chiar reducerea la zero a dreptului la apărare in practica de zi cu zi a administrării justiției ; nici măcar in Memorandumul privind starea justiției propus de asociații de magistrați aflate in plină campanie electorala de înprospătare a compunerii Consiliului Superior al Magistraturii, nu se aduce în discuție acest aspect esențial al neajunsurilor unei justiții distribuite in raport de "*cooperarea*" dintre funcția acuzatorială și funcția jurisdicțională!
- Minimalizarea rolului apărării, prin reducerea de către unii magistrați, in mod discreționar, a exercițiului dreptului la pledoarie, drept ce caracterizează activitatea avocatului pledant.
- Atitudine cotidiană de sfidare si înjosire publică a avocaților, in sălile de judecata si nu numai! Punerile la punct, aprecierile de natura subiectiva, limitările de cuvânt, amenzile aplicate într-o maniera absurda, reducerile discreționare ale cuantumului onorariilor avocațiale reflectate in cheltuielile de judecata, exacerbarea rolului activ al judecătorului până la proclamarea ca inutila a "*încadrării in drept*" propusă de avocat, etc, sunt doar câteva exemple.

Trebuie sa menționam faptul ca, efortul profesiei noastre de a asigura derularea activităților in cadrul Avizului 16, nu a avut, din păcate, rezultatul scontat. Relațiile interprofesionale se depreciază in continuare, iar semnarea Cartei interprofesionale, dincolo de faptul ca reprezintă o premiera in plan european, a devenit rapid un instrument de "*promovare*" incorectă a ideii de "*bine!*", dar nu a schimbat cu nimic realitatea cotidiană a "*comunicării*" interprofesionale!

- Lipsa de reacție a magistraților a contribuit la proliferarea într-o manieră greu de imaginat a fenomenului avocaturii clandestine. Astfel, după ce un judecător a "autorizat" în anul 2004 înființarea de barouri și birouri notariale (alături de "saloane de masaj și coafură"), ignorând faptul că organizarea și exercitarea profesiei este asigurată prin lege specială, au fost necesari 11 ani pentru ca ICCJ să pronunțe hotărârea care a soluționat recursul în interesul legii, care ar putea pune capăt acestui fenomen. Cu toate acestea, va mai trece timp până când vor fi sancționați acei impostori care au fost primiți în sălile de judecată și uneori chiar încurajați prin soluții date de procurori sau judecători, în tacită complicitate, de regulă, cu cei "cu vechime" în magistratură!
- Atitudinea reală a magistraților, respectul pe care îl poartă profesiei de avocat și, implicit, dreptului la apărare, sunt extrem de clar evidențiate prin punctele de vedere înaintate Parlamentului și afișate pe site-ul Camerei Deputaților cu referire la garanțiile dreptului la apărare prin avocat. Cum va asigura oare apărarea clientului său magistratul care a subscris puncte de vedere instituționale care definea garantarea confidențialității comunicării dintre avocat și clientul său sau ca fiind o "super-imunitate" a avocatului?

Evocând principiile democrației, definatorii pentru profesia de avocat dar, se pare, ignorate de alte profesii, trebuie să ne reamintim faptul că în ședința Plenului Comisiei Juridice a Camerei Deputaților, a fost enunțată clar de către reprezentanții CSM condiționarea acceptării modificărilor propuse Legii nr. 51/1995, ce vizau garantarea dreptului la apărare, de acceptarea introducerii unor prevederi vizând asigurarea accesului fără examen al magistraților în avocatura. Răspunsul conducerii UNBR, în sensul că nu se poate formula un punct de vedere la o inițiativă ce vizează "un grup" decât după consultarea profesiei (al cărei Congres votase proiectul transmis spre dezbatere parlamentară) a fost urmat de gestul reprezentanților CSM de a se ridica și a părăsi acea ședință!

IV. Dezaprobarea noastră ferma în raport de subiectul analizat are în vedere inclusiv rațiuni de păstrare a echilibrului în interiorul profesiei de avocat.

Subliniem faptul că, prin raportare la eliminarea (prin decizia Curții Constituționale a României) a obligației de a înceta starea de incompatibilitate în maxim 2 luni de la dobândirea dreptului de a profesa, este extrem de vizibil mecanismul urmărit de majoritatea magistraților "cu vechime în profesie"! Potrivit Proiectului analizat, după 18 ani de vechime în magistratură, s-ar putea intra în oricare dintre profesiile enumerate în textul propus al art. 76 (2) din Proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004.

În realitate, nu există un interes real de a se schimba profesia la acel moment! De regulă, cei interesați solicită trecerea direct pe listele avocaților incompatibili, continuă să fie magistrați și numai după ce beneficiază de dreptul de a se pensiona anticipat, au

siguranța că devin activi în noua profesie (de avocat) unde cumulează veniturile realizate cu pensia specială al cărei quantum nici măcar nu mai trebuie analizat!

Spre deosebire de avocat, care se pensionează la vârsta de 65 de ani, magistratul are acest drept înainte de a împlini 50 de ani și, spre deosebire de alte categorii profesionale, quantumul pensiei sale nu are nicio legătură cu principiul contributivității!

Având în vedere principiile ce stau la baza acordării pensiilor speciale, al căror quantum a făcut obiectul unor discuții și critici recente și în mass media, apreciem că exercitarea oricăreia dintre profesiile enumerate în proiectul Legii nr. 303/2004, ar trebui să fie condiționată de renunțarea la dreptul de a încasa pensia specială pentru perioada respectivă, chiar și în ipoteza accederii în cele profesii pe baza de examen. Altfel spus, atât timp cât o persoană este pensionată anticipat iar statul îi asigură o pensie specială într-un quantum considerabil, această pensie nu ar trebui să poată fi cumulată cu venitul dintr-o altă profesie pentru simplul motiv că exercitarea unei alte profesii (iar cea de avocat nu este lipsită de componenta stresului) denotă deplină capacitate a acelei persoane de a munci, în continuare.

Atât timp cât magistratul nu se poate pensiona dar în același timp să rămână să exercite profesia, cumulând pensia cu salariul, de ce ar trebui să poată cumula acea pensie specială cu venituri realizate dintr-o altă profesie?

Dezideratul celor care ar părăsi efectiv magistratura pentru a deveni avocați, după 18 ani, respectiv cu doar câțiva ani înainte de a beneficia de pensia specială, când sunt încă în floarea vârstei, atrage atenția asupra termenului de “*eliberare din funcție din motive neimputabile...*”, știut fiind faptul că o încetare din inițiativa magistratului reprezintă de multe ori soluția de compromis de natură a salva aparența de integritate a sistemului judiciar, în cazul unor magistrați compromiși !

Va fi astfel mult mai comod ca atunci când un magistrat are probleme serioase, să iasă din sistem “*de bună voie*” și fără ca imaginea magistraturii să fie “*afectată*” și să intre liber într-o altă profesie, prin încălcarea normelor interne, inclusiv cele care țin de etică, demnitate profesională sau disciplină, care se pare că, în concepția autorilor Proiectului de lege, nu vor conta!

Magistrații sunt singura categorie socio-profesională care a reușit să “convingă” Curtea Constituțională, după mai multe încercări, să elimine din legislația profesiei de avocat interdicția de exercitare a profesiei de către soți și rude la instanța unde funcționează magistratul cu care se afla într-o asemenea relație.

Mai este oare necesar să menționăm că eliminarea acelei interdicții are efecte grave atât prin distorsionarea concurenței profesionale în interiorul corpului avocaților cât și prin presiunea pusă asupra actului de justiție?

Putem crede oare că nu există o presiune indirectă asupra magistraților puși în situația de a judeca cauze în care foștii lor colegi asista sau reprezintă una dintre părți?

În astfel de situații sunt întrunite premisele unor suspiciuni privind incorectitudinea judecății, inclusiv prin prisma jurisprudenței CEDO, care reține rolul covârșitor al aparentelor atunci când nu există garanții de imparțialitate a instanței!

Putem oare sa ne reface ca nu observam orientarea clienților către avocații foști magistrați, tocmai in considerarea ideii ca vor ajunge sa fie judecați de colegii propriului avocat???

Pentru a nu fi greșit înțeleși, precizăm faptul ca nu excludem posibilitatea ca un profesionist sa constate, după câțiva ani de cariera, ca nu a ales domeniul care i se potrivește el mai bine si, in mod firesc, sa dorească a face o schimbare.

Rămâne însă obligatoriu ca, pana in moment când va exista un examen unic de admitere in profesiile juridice (cu posibilitatea de alege ulterior, după stagiile de pregătire, domeniul de activitate), trecerea dintr-o profesie in alta sa se realizeze numai cu respectarea normelor specifice profesiei in care persoana dorește să acceadă, norme general obligatorii indiferent de “calitatea” celui care aspiră sa facă aceasta schimbare.

In consecință, prin raportare la întreaga argumentație menționată mai sus, formulăm următoarea

CERERE

Solicităm organelor de conducere a profesiei, alese potrivit legii, formularea unui punct de vedere al profesiei noastre, care să atragă atenția publică asupra aspectelor mai sus evocate, astfel încât modificarea dorită de autorii Proiectului de lege sa nu fie admisa in procedura de modificare a Legii nr. 303/2004, fără a se examina și lua în considerare opoziția reprezentanților autorizați ai profesiei de avocat din perspectiva argumentelor de mai sus si a altor argumente dezvoltate de alte Barouri!

**Consiliul Baroului Brasov
prin Decan
av. Cristina GHEORGHE**

